

Druhy povolania

Pretože život je pestrý, pestrá je aj škála jednotlivých povolanií. Nie je ľahké rozprávať o jednotlivých povolaniach, pretože najlepšie ich chápu tí, ktorí sa v nich nachádzajú. Ja sám som mal možnosť pripravovať sa do manželstva - bol to vzťah, ktorý trval rok a pol, päť rokov som žil ako zasvätený v reholi a ôsmy rok žijem ako diecézny knaz, teda tieto povolania som zažil na vlastnej koži. Nech o týchto povolaniach poviem čokoľvek, vždy budem mať pocit, že som povedal málo. Veľmi dobre si uvedomujem, že iné je povolanie žiť a iné je o nom hovoriť.

Najrozšírenejšie povolanie je povolanie do manželstva. Preto aj pri rozhodovaní sa vždy ozýva táto otázka: „Do manželstva, alebo niekde inde?”

Manželstvo - Veľmi dôležité povolanie. Bez tohto povolania by sme nemali rodinu, v ktorej väčšina z nás vyrastala. Rozhodovanie by nemalo však byť na tej úrovni, že keď už nie niekde inde, tak do manželstva. Aj pre toto povolanie je potrebné rozhodnúť sa vedome. Tu je veľmi dôležitá komunikácia medzi tými, ktorí sa na manželstvo pripravujú. Tu platí zásada, že čím menej komunikácie pred svadbou, tým viac hádok po svadbe.

Zasvätený život už od pociatkov Cirkvi vystupuje v mnohých podobách. Boli to druhy zasvätenia, ktoré najlepšie odpovedali duchu doby. Ak títo zasvätení žili svoje zasvätenie naplno, vždy boli veľkou oporou pre všetky životné stavy.

Reholné zasvätenie v komunite - Tí, ktorí sa rozhodnú pre toto povolanie, stoja pred problémom, ako si vybrať z množstva povolanií, ktoré počas stáročí vznikli v Cirkvi. Podstatou tohto povolania je že zasvätený život sa žije v komunite, riadi sa určenými pravidlami, ktoré pozostávajú z ducha zakladateľa a z prispôbenia pravidiel podľa potrieb dnešnej Cirkvi. Nestaci poznať iba životopis zakladateľa, ten iba vystihuje ducha rehole, je potrebné poznať dnešnú podobu života tejto základnej myšlienky. Pri rozhodovaní je potrebné ujasniť si, či mám záujem skôr o kontempláciu, alebo o apoštolát.

Sekulárne inštitúty - O tomto povolanií sa vie dost málo. Ľudia, ktorí žijú takéto zasvätenie, totiž nenosia žiadne rúcho. Ich úlohou je pracovať pre svet nepozorovane. Často ich považujú za angažovaných laikov a ani netušia, že títo ľudia sú zasvätení reholnými slubmi. Výhodou tohto povolania je nenápadnosť. Nežijú v komunitách a väčšinou nikto netuší, že táto „stará dievka" je v skutočnosti reholná osoba, že tento „starý mládenec" je reholník. So svojim predstaveným sa stretávajú spravidla raz za mesiac.

Diecézny knaz - Je to povolanie, ktoré vyžaduje od človeka, aby svoje duchovné otcovstvo prežíval voči tým, ktorí sú mu zverení. Jeho úlohou je usmernovať duchovný život vo farnosti. Mal by sa usilovať o to, aby sa život vo farnosti mohol označiť ako život spoločenstva spoločenstiev. Jeho úlohou by malo byť moderovanie duchovného života, poskytovanie sviatostnej služby. Mal by sa postarať o to, aby pastoračný život nezávisel len na nom, ale aby väčšina aktivít bola zverená šikovným laikom.

Tvorivo zaangažovaní - takto by sa dala nazvať skupina tých, ktorí svoj život venujú ľuďom. Tu by sme mohli zaradiť lekárov, vedcov aj umelcov, ktorí sa rozhodnú zostať slobodní, aby celý svoj život obetovali pre záchranu ľudských životov pre pozdvihnutie ľudstva bližšie k Bohu. Pohnútkou ich konania však nesmie byť sláva a útek pred zodpovednosťou, pretože ak je pohnútkou povolania egoizmus, povolanie je nepravé.

Povolanií k iným hodnotám - Tu by sa dali zaradiť všetci mentálne zaostalí, zdravotne postihnutí, chorí a ľudia, ktorí nemajú fyzické alebo psychické predpoklady tvoriť rodinu, tvoriť spoločenstvo. Aj títo ľudia sú povolanií k šťastiu, majú však svoju vlastnú cestu. Ak nie sú schopní prežívať tvorivé hodnoty, ešte stále môžu prežívať zmyslové hodnoty, alebo hodnoty postoja. Dokážu často byť veľkou oporou ľuďom v ostatných povolaniach. Bývajú súciteľní, citliví na ľudské utrpenie, dokážu sa tešiť z malícostí. Vždy som obdivoval týchto ľudí, ktorí prijali svoj životný stav ako obeť pre druhých. Títo ľudia dokážu pre spoločnosť urobiť viac ako tí, ktorí veľa robia, ale nemajú ten správny úmysel.

Žiť pre druhých - to je zmyslom každého jedného povolania. Kto skúša žiť iba pre seba a pre svoje šťastie, príde na to, že toho šťastia v živote má stále menej a menej. A naopak - aj človek, ktorý do života dostal málo darov, môže nimi mnohých obohatiť, čo zároveň veľmi obohatí jeho samého.

Nech sa už človek rozhodne pre akékoľvek povolanie, vzdialená príprava na všetky povolania prebieha rovnako. Kto nedokáže byť dobrou matkou, dobrým otcom - nikdy nebude viesť žiť svoje duchovné materstvo, duchovné otcovstvo.

Cielom týchto nasledujúcich tém je vyrásť k zodpovednosti prijatú svoju úlohu. K tomu je potrebné poznať svoje dary, schopnosti a poznať potreby Cirkvi a spoločnosti. Mám na to, aby som niečo pre tento svet re svoju Cirkev urobil. Mottom tohto hľadania by mohla byť táto myšlienka: "Na čo čakáš?"

Objav svoj dar a používaj ho!" (R.Bonnke)

Jozef Cerven, utorok 25. októbra 2005 06:58